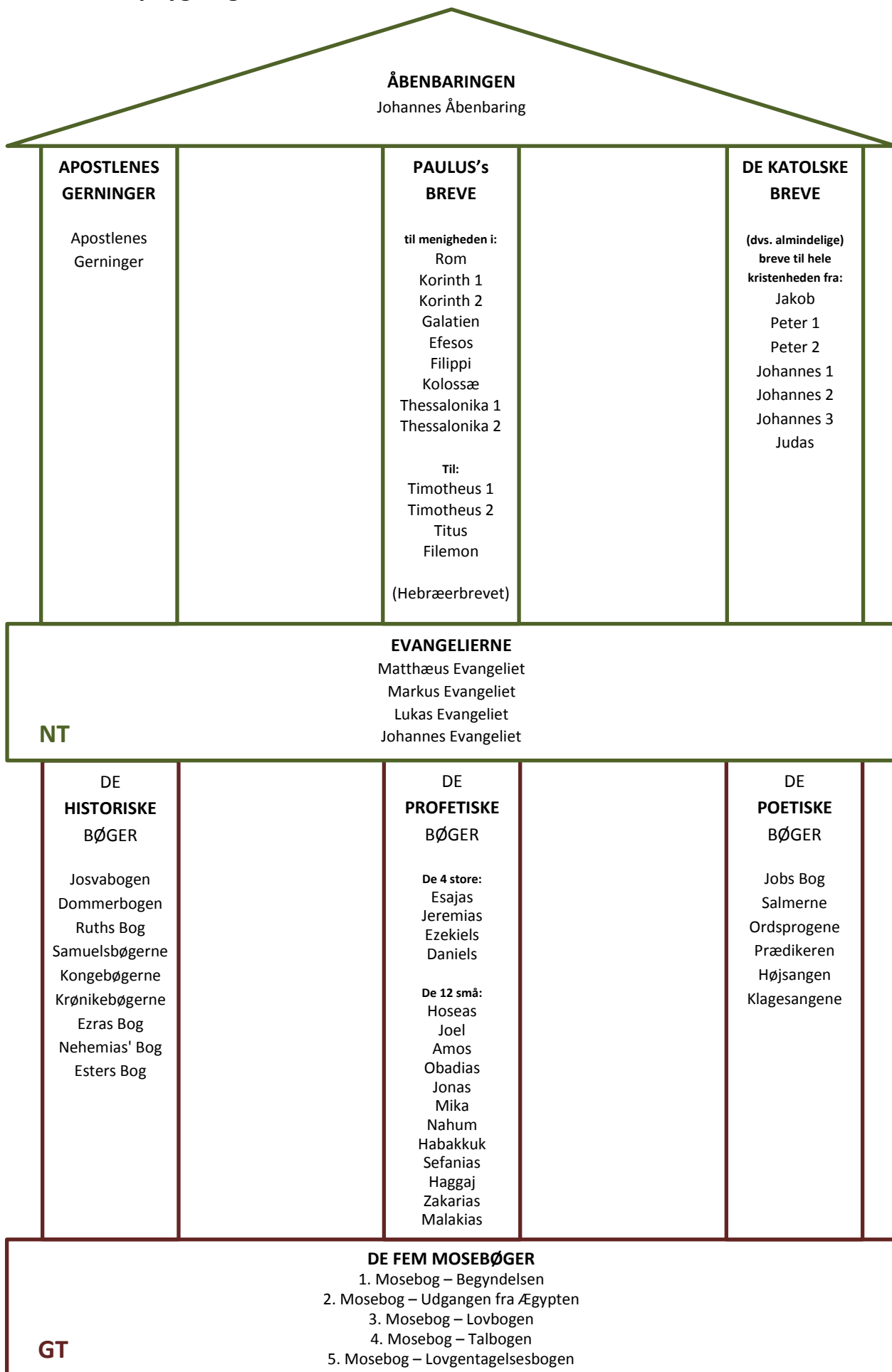

Bibelens opbygning:

De fem Mosebøger, pentateuken, fembogen, regnes for én bog. De er, med 1. Mosebog som den betydeligste, bibelens fundament. Det er ikke bare den første bog, det er den væsentligste og den bærende bog i Bibelen. Her møder vi mange ting for første gang. De uddybes ofte op gennem GT og når sin opfyldelse i NT. Men vi forstår ikke NT med evangeliet om Jesus, hvis vi ikke forstår det ud fra dets fundament i GT for, som Jesus sagde, "Hvis I ikke tror Moses' skrifter, hvordan skulle I så tro mine ord", derfor må vi se og forstå de bibelske hovedsandheder i lys af Mosebøgerne.

I Mosebøgerne møder vi mange ting for første gang, f. eks: Skabelsen, syndefaldet, evangelisation med en ny begyndelse, evangeliet, de kristne liv, menigheden, Guds førelse med sit folk osv. Disse emner tages typisk op senere og behandles mere udførligt af profeter, Jesus og apostlene

De Historiske bøger fra Josva til Ester, beskriver Guds førelse med sit folk over en ca. tusindårig periode, ca. 1500 – 500 f.Kr. Her viser Gud sig som historiens Gud der fører, leder, værner og straffer sit folk. I disse bøger ses Guds handlen i praksis. Josva 23, 3 – 13. I Dommerbogen er der 7 op- og nedgangsperioder som alle har sin grund i folkets forhold til Herren, Dom 2,11 – 23. I Konge- og Krønikebøgerne står der flere gange: Det skete fordi... 1. Kong. 11,26-33. 2. Kong 17,7ff. 2. Krøn. 36. Med andre ord, historien afspejler det forhold Israel har stået i til Gud.

De poetiske bøger, fra Job til Højsangen og Klagesangene, også kaldet visdomslitteraturen, omhandler typisk de troende menneskes erfaringsverden. Her møder vi hjerteforholdet i gudslivet, hvor stort set alle forskellige sjælstilstande er beskrevet. – fra det dybe råber jeg til dig Herre – Glæd jer over Herren, fryd jer, I retfærdige, alle I oprigtige skal juble! Mest kendt og brugt er salmerne der også tit er bønner som er blevet brugt i Guds folks bønsliv op gennem hele historien. Jobs bog: Den frommeste der bliver hårdest prøvet, men som kommer igennem til velsignelse.

Profeterne fra Esajas til Malakias

Profetlitteraturen bliver til over en periode på ca. 400 år fra ca. år 800 til 400 f.Kr. De 16 profeter har alle stået i et særligt forhold til Gud og har modtaget ord fra ham. De har sammen med præsterne stået i en speciel formidlerposition mellem Gud og hans folk. Fælles er, at de har modtaget budskaber fra Gud som de har viderebragt i skriftform, men noget af det skrevne har også været talt i samtiden først. For profetlitteraturen handler ikke kun om fremtidssyner, meget af det har især haft et budskab ind i samtiden, og forstås ikke uden at forstå de forhold det er blevet til i. Men selv om de har haft ord til samtiden, er det også fælles for dem alle, at de har haft noget at sige om den kommende Messias. Bøgerne er blevet til under meget forskellige former, men fælles er, at alle er blevet ledt af Jesus selv, til at tale om ham. 1. Pet. 1, 11. Hebr. 1,1.

De fire evangelier

Der er fire evangelier, men der er kun et evangelium, nemlig det om Guds søn, Jesus af Nazareth, der blev menneske af kød og blod som os. Han er hele skriftens kerne og stjerne, der var med i skabelsen, ledte Israelitterne under ørkenvandringen, ledte profeterne til at skrive og som i sin person her på jorden bevist levede for at opfylde Skrifterne. Matt. 5,17. 26, 53ff. "Alt det skete, for at det skulle opfyldes, som Herren har talt ved profeten..." Det er en fast vending i Matt. Evg. Jesus samler GTs budskab og opfylder det Luk. 18, 31- 33. Og lærer os om GT 24, 44 – 49.

Apostlenes Gerninger handler om evangeliets og evangelisternes vilkår i verden, og om evangeliets vej fra Jerusalem til Rom og til verdens ende.

Apostlenes breve er blevet til fra ca. år 50 – 90. De skal ses og forstås i lys det som Jesus sagde kort før sin død: "Jeg har endnu meget at sige, men I kan ikke bære det nu, men når han, sandhedens ånd kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden". (Johs. 16,13) Denne vejledning til hele sandheden er kommet til os gennem apostlenes breve. De har hver især sin baggrund og sit særlige budskab, men under et kan man sige at de alle er at forstå som forklaringer og udlægninger der skal føre til hele sandheden om Jesus og frelsen i ham. Apg. 26, 22f. 1. Kor. 10, 1 – 13. Rom. 15,4

Paulus: Jeg har ikke modtaget det fra mennesker, men ved en åbenbaring af Jesus Kristus. Den måde Jesus talte til apostlene på, er i princippet ikke anderledes end den måde der blev talt til profeterne på, 1. Pet. 1,11.

Johannes Åbenbaring er en åbenbaring dels af mange ting fra bibelen, hvor mange emner, der har været behandlet, bliver uddybet og forklaret nærmere, tit i et himmelsk perspektiv, men det er også en åbenbaring af det kommende, af fuldendelsen i Guds rige, hvor alt skal genoprettes. Derfor ender Bibelen det samme sted som den begynder, nemlig ved livets træ. Indtil vi kommer dertil, lærer Bibelen os, at holde fast ved ordene i denne bog, Åb. 22,9. Det er Guds anvisning på at komme tilbage til Ham. Det er livets vej som vi har fået overleveret af profeterne, apostlene og ikke mindst Jesus selv, som allerede er nået til fuldendelsen som en førstegrøde, forud for os.